

लघु कथा :- फेसबूक

केही दिन भयो फेसबूकमा पुराना साथी भेटिए । सबैले आ-आफना कुरा सुनाए । तिमी सानो थियो - म ठुलो । तिमी मोटाएछौ । तिमी कहाँ छौ अहीले ? कस्तो चिन्न गार्हो - आदी । आहा कती रमाईलो समय - सम्झदा पनी कती रमाईलो । कती मिठा कुरा । गफ गर्दा गर्दै धेरै समय फेसबूकमा बित्यो । सबै बिस्तारै लग आउट हुंदै गए । नरमाईलो लाग्यो । ईछ्या नलाग्दा नलाग्दै आई फोन बन्दगरे । निद्रा लागेन - क्यानडाको मुटु चिर्ने चिसोमा सिरक घुम्लुंग आँढेर घर नजीकैको पोखरी छेउ टुसुकक बसें र ति पुराना अतित सम्झने बिचार गरे । अन्धकार रातमा तेजीलो प्रकासले आँखा खुले । अगाडी एउटी युवती उभिएकी रहिछन् । मुख बाट शब्द फुटन नपाउँदै गहीरो आवाजमा उनले भनिन् - "बालक?" -- भर्खर बिस काटेकी जस्ती देखीनेले आफुलाई बालक भनेको देख्दा बिस्वास लगेन । वरिपरी हेरे - यो चिसो आधारतमा को बालक बाहीर निस्कन्थ्यो र ? मनको जिज्ञासा खोल्न नपाउँदै युवतीले परिचय दियीन् । "हो बालक, म जल देउती - तिमी दुखी देखीन्छौ - म तिमीलाई मद्दत गर्न तलाउ बाट निस्केको - स्कुलमा

दाउरे र बन्चरो को कथा पढेनौ ?" मैले खुसी हुंदै हतपत्त उत्तर दिएं - हो देउती माँता मैले दाउरे र बन्चरो को कथा राम्रो संग पढेको थिएँ । काँहा बिर्सन्थेर । दाउरेकै घर तल घनघस्याको ऊकालो मा त होनी भैरबले रामसीगलाई दुरघटनाग्रस्त ट्यांकर बाट बचाएको, कहाँ बिर्सन्थेर देउती माता ! यती सुनेर उनी प्रसन्न हुदै भनिन् - "बालक तिमी दुखी हुनु परिदैन म तिमीलाई मद्दत गर्दछु ।" देउती माता बिस्तारै तलाउमा पसीन । उज्यालो प्रकास संगै तलाउ बाट फेरी प्रकट भईन् । एउटा सानो धडी देखाउंदै भनिन् - "बालक यस्ले तिमीलाई मद्दत गर्ने छ । तिमी फेरी तिम्रो बाल्यकालमा फर्कन सक्नेछौ " देउती माता यो त मेरो घडी होइन - यो घडी त रोबट जेमकिसको १९८८ ब्याक टु फ्युचर भन्ने चलतित्रको हो -अहं मेरो होईन । यो घडी त हाम्रै क्यानेडीयन हिरो माईकल फक्सले आफ्नो बाबु आमाको लभ पार्न बनाएका थिए । " - बिनम्र हुदै भने । केही नबोली देउती माँता फेरी तलाउमा पसीन् र पुराना फोटाहरुको एल्बम बोक्दै ल्याईन् । "यो लिउ यस्ले तिमीलाई अतीतमा फर्कन अवस्य मद्दत गर्नेछ ।" पुराना धुलो मैलो एल्बम

लिएर के गर्नु । एस एल सी दुख लाग्दो परिक्षा संझेर के
गर्नु - भैगो यस्ले मलाई मद्दत गर्ला जस्तो लागेन देउती
माँता - फेरी विनम्र हुदै पन्छाएँ । देउती माता आफै दुखी
हुदै भनिन् - "बालक तिमी अफट्यारो रहेछौ, मैले
तिमीलाई मद्दत गर्न नयकने भए ।" देउती माताले उही
गहिरो आवाजमा सम्झाइन् । म चुपो लागे । तेस्रो वर को
कुरै गरीन । तलाउमै पुगीसकेकी देउतीमाता फेरी फर्केर
मेरो नजीक आईन् । मेरो भुईमा झरेको सिरक टिपेर
घाँटी सम्म छोपीदीदै भनीन् - "राम्रो संग सिरक अोढेर
सुत नत्र चिसो लाग्छ ।" मैले सिरक च्याप्दै अँखा बन्द
गरे । एउटा कुरा चाँही मनमा लागी रह्यो । किन देउती
माँताले अन्तीम वाक्य चाँही आफ्नै बुडीको स्वरमा
भनीन् ?????

पुराना कुरा कती मिठा हुन्छन् अब सम्झन ।

दुखका होस या त सुखका सबै बराबर ॥

नत तिरो तिर्नु पर्ने न ऊधारो पर्छ सम्झन ।

दिएको धोका या पाएको चोट दुबै बराबर ॥

हामी रेडियो नेपाल बाट बोली रहेका छौ । अब हामी यहाँ
हरुलाई प्रस्तुत गरदै छौ केही अनुरोध गितका कार्यक्रम
। यस कार्यक्रम को पहीलो चरनमा हा मी यहाँहरुलाई
प्रस्तुत गर्दै छौ नारायन गोपालको आवाजमा यो गीत।
यस गीतलाई मनपराऊने सर्ोताहरु हुनुहुन्छ - पुर्व दुई
नंबर चरीकोट बाट गोरख बहादुर सेष्ठ, बिस्नु बहादुर

सेष्ठ र लक्ष्मी बहादुर सेष्ठ र वहांका साथीहरु र
ललीतपुर लुभु सिस्नेरी बाट जगदीस घिमीरे र रामेस्वर
घिमीरे र बिरगनज बाट अल मिया अन्सारी, सीमा
अंसारी र वहाका साथीहरु ।

ऐ मेरो पृथ फेस बूक,

२०१५ मा अाउदै छौ िलिएर नया लुक !

वाक्क भए जंक र रुडिवादीले

पुकार गरदछु खुसि िहृदयले

हटाई देउ साईबाबा र कयानडी क्स,

पारी राखेको छु मेरो िफगंर क्स !!